

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH140006
NAZWA
OBSZARU Dolina Zwoleńki

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH140006	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dolina Zwoleńki

1.4. Data opracowania 2001-08	1.5. Data aktualizacji 2024-11
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-10
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 11 września 2023 r. w spr. soo Dolina Zwoleńki (PLH140006)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
21.6702

Szerokość geograficzna
51.3049

2.2. Powierzchnia [ha]:
2379.34

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.4. Długość obszaru [km]:
18.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL12	Mazowieckie
------	-------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			0.15		G	D			
6510			237.93		M	A	C	A	A
7140			118.97		M	A	C	A	A
9170			7.59		G	C	C	C	C
91E0			47.59		M	A	C	A	A

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki				Populacja na obszarze							Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Og
I	4056	Anisus vorticulus			p	117	518462	i	P	M	C	B	C	B
A	1188	Bombina bombina			p	110	220	i	P	M	C	B	C	C
M	1337	Castor fiber			p				P	DD	D			
R	1220	Emys orbicularis			p	150	200	i	P	M	B	B	C	A
I	1042	Leucorhinia pectoralis			p				P	DD	C	B	C	C
I	1060	Lycaena dispar			p				P	DD	D			
F	1145	Misgurnus fossilis			p				P	DD	C	B	C	C
I	1037	Ophiogomphus cecilia			p				P	DD	C	B	C	C
I	6177	Phengaris teleius			p				P	DD	D			
I	1032	Unio crassus			p				P	DD	D			
I	1014	Vertigo angustior			p				P	DD	D			
I	1016	Vertigo moulinsiana			p	1462500	2340000	area	P	M	C	B	C	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N10	8.16

N16	16.18
N23	0.27
N19	5.61
N17	21.43
N12	48.35
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Dolina Zwoleńki leżąca w obszarze porożcinanych i silnie zerodowanych wysoczyzn morenowych z okresu zlodowacenia środkowopolskiego, jest do 25 m wcięta w materiale pleistocenic. Wąskie dno doliny (od 0.5 do około 1 km szerokości przy ujściu rzeki) wypełnione jest torfem. Na zboczach widoczne są fragmenty terasy nadzalewowej o wysokości względnej 2-3 m. Czytelność formy doliny maskują zalegające w wielu miejscach zwydmione, przewiewane piaski. Teren stanowi bogatą mozaikę wzajemnie przenikających się biotopów - wodnych, podmokłych i suchych. Siedliska wodne reprezentowane są przez wolno płynącą rzekę i zakola oraz torfianki o różnej powierzchni lustra wody. W dnie Doliny dominują podmokłe łąki, na których prowadzi się gospodarkę ekstensywną. Miejscami występują na nich kępy zarośli wierzbowych i łozowych oraz niewielkie, olchowe łaski. Łagodnie wznoszące się piaszczyste zbocza doliny porastają suche sośniny, są tu pola uprawne i nieużytki z roślinnością kserotermiczną. Różnego typu tereny związane z rolnictwem oraz nieużytki są dominującymi formami użytkowania ziemi na tym obszarze.

W ciągu ostatnich lat dało się zauważyć trendy zmiany szaty roślinności na terenie doliny. Przede wszystkim łąki są stopniowo zarastane przez rośliny drzewiaste (wierzba, olsza czarna, topola osika) poprzez procesy sukcesji. Część zatorfiona doliny przekształca się samoistnie w trzcinowiska, a także w zbiorowiska olsowe. Tereny leśne zajmują około 20% powierzchni tego obszaru (Gutowska i in., 2018). W większości są to lasy prywatne, lecz znajdują się tu również lasy będące w zarządzie Lasów Państwowych (Nadleśnictwo Zwoleń). Wśród lasów dominują drzewostany sosnowe, olchowe i brzożowe, z domieszką dębu, grabu i osiki. Najczęściej spotykane typy siedliskowe lasu to BMśw i LMśw, pozostałe zaś to Bśw, LMw, OI i OIJ. Drzewostany porastające żyzniejsze typy siedliskowe lasu potencjalnych grądów są zniekształcone przez gatunek panujący sosnę zwyczajną.

4.2. Jakość i znaczenie

Jedna z najbogatszych i najcenniejszych ostoi flory i fauny charakterystycznej dla terenów podmokłych w regionie. Stwierdzono tu 10 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Bogata fauna kręgowców: 17 gatunków ryb, 10 gatunków płazów, 79 gatunków ptaków lęgowych (12 prawdopodobnych). Ważna ostoja żółwia błotnego *Emys orbicularis*. Bogata fauna bezkręgowców, w tym 25 gatunków ważek, 21 gatunków ślimaków lądowych i 43 wodnych. Dobrze zachowane roślinne zbiorowiska wodno-błotne. 5 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG zajmuje ok. 18 % obszaru.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)

Zgodnie z wiedzą uzyskaną na etapie tworzenia planu zadań ochronnych na terenie Doliny Zwoleńki powierzchnia siedliska określona została na 237,93 ha. Najnowsze badania wskazują na występowanie kilka dobrze wykształconych płatów siedliska o stosunkowo małej powierzchni (ok. 0,46 ha) w obszarze.

W Dolinie Zwoleńki oprócz siedliska łąk świeżych występują łąki wilgotne i zmiennowilgotne. Jest to jednak trudne do oceny siedlisko, gdyż występuje ono na gospodarowanych łąkach i łatwo o jego szybkie przekształcenie w łąkę o słabszych walorach przyrodniczych (przez zabiegi odwadniające, nawadniające, zbyt intensywne nawożenie, zbyt częste lub zbyt rzadkie koszenie). Z drugiej zaś strony niektóre zaniedbane łąki można łatwo przywrócić do pożądanego stanu, przez to ogólny stan może się zmieniać z roku na rok. Poszczególne stanowiska są dość małe, przez co łatwo mogą ulec zanikowi na skutek czynników losowych, ale ze względu na istnienie kilku stanowisk dobrze wykształconych i pewnej liczby zdegradowanych, możliwe jest odtwarzanie się nowych w miarę pojawiania się odpowiednich warunków.

Biorąc powyższe pod uwagę, stopień reprezentatywności i stan zachowania siedliska należy ocenić jako doskonały – A.

Powierzchnia siedliska nie przekracza 2 % ogólnej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska przyrodniczego w obrębie kraju, w związku z czym względną powierzchnię siedliska oceniono na poziomie C.

Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość – A.

W związku z wykazaniem w 2020 r. mniejszej powierzchni siedliska niezbędna jest ponowna weryfikacja terenowa, która jednoznacznie określi jego powierzchnię. Z tego względu do czasu ponownej weryfikacji pokrycia siedliskiem w obszarze, odstępuje się od zmiany danych SDF.

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea nigrae*)
Zgodnie z wiedzą uzyskaną na etapie tworzenia planu zadań ochronnych na terenie Doliny Zwoleńki powierzchnia siedliska określona została na 118,97 ha. Najnowsze badania wskazują, że w obszarze występuje kilka płatów o dość małej powierzchni – nieco ponad 2 ha. Biorąc powyższe pod uwagę, stopień reprezentatywności i stan zachowania siedliska należy ocenić jako doskonały – A. Powierzchnia siedliska nie przekracza 2 % ogólnej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska przyrodniczego w obrębie kraju, w związku z czym względną powierzchnię siedliska oceniono na poziomie C. Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość – A.

W związku z wykazaniem w 2020 r. mniejszej powierzchni siedliska niezbędna jest ponowna weryfikacja terenowa, która jednoznacznie określi jego powierzchnię. Z tego względu do czasu ponownej weryfikacji pokrycia siedliskiem w obszarze, odstępuje się od zmiany danych SDF.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*)

Na terenie obszaru zinwentaryzowano siedlisko grądu typowego, oraz grądu niskiego. Łącznie siedlisko zajmuje powierzchnię 7,59 ha w 6 płatach. Jeden z płatów swoim zasięgiem wykracza poza aktualną granicę obszaru Natura 2000, stanowią go lasy Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Zwoleń, które przylegają do obszaru Natura 2000 Dolina Zwoleńki PLH140006 w części środkowej od południa. Powierzchnia płatu poza granicami obszaru Natura 2000 wynosi 31,19 ha. W większości z inwentaryzowanych płatów drzewostan główny jest zniekształcony poprzez znaczny udział sosny zwyczajnej *Pinus sylvestris*, która występuje razem z grabem pospolitym *Carpinus betulus*, dębem bezszypułkowym *Quercus petrae*. Podszyt budują oprócz graba i dębu, kruszyna *Frangula alnus*, leszczyna *Corylus avellana*, bez czarny *Sambucus nigra*, czeremcha zwyczajna *Padus avium* i inne. W runie występują takie gatunki jak zawilec gajowy *Anemone nemorosa*, konwalijka dwulistna *Maianthemum bifolium*, konwalia majowa *Convallaria majalis*, przytulia czepna *Galium aparine*, ale również borówka czarna *Vaccinium myrtillus*. Biorąc powyższe pod uwagę, stopień reprezentatywności oceniono jako średni – C, zaś stan zachowania siedliska oceniono jako średni – C.

Powierzchnia siedliska nie przekracza 2 % ogólnej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska przyrodniczego w obrębie kraju, w związku z czym względną powierzchnię siedliska oceniono na poziomie C.

Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość – C.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe

Zgodnie z wiedzą uzyskaną na etapie tworzenia planu zadań ochronnych na terenie Doliny Zwoleńki powierzchnia siedliska określona została na 47,59 ha. Najnowsze badania wskazują, że siedlisko na terenie obszaru zajmuje obniżenia tarasów doliny rzeki Zwoleńki, dawnych starorzeczy. Aktualnie na terenie obszaru wyróżniono 8 niewielkich płatów siedliska rozdzielonych przestrzennie o łącznej powierzchni 7,97 ha.

Najmniejszy płat zajmuje 0,12 ha, a największy 2,62 ha. Kontrola terenowa wykazała, że większość płatów przyjmuje bardzo niewielkie powierzchnie co sprzyja ich degradacji, ponadto część stanowią formy przejściowe z olsami typowymi. W drzewostanie jako gatunki typowe dla siedliska wymieniana się zwykle olszę czarną *Alnus glutinosa*, jesion wyniosły *Fraxinus excelsior*, wierzbę białą *Salix alba*, wierzbę kruchą *Salix fragilis*, topolę białą *Populus alba*, topolę czarną *Populus nigra*. Mogą pojawiać się również domieszki innych gatunków lasotwórczych. Udział jesionu na skutek zamierania tego gatunku w Polsce, w siedlisku jest dziś rzadki i w skali kraju ciągle się zmniejsza. Drzewostan na ogół jest jednopiętrowy z bujną warstwą podszytu: czeremchy zwyczajnej *Padus avium*, bzu czarnego *Sambucus nigra*, porzeczeki czerwonej *Ribes spicatum*, porzeczeki czarnej *Ribes nigrum*, leszczyny pospolitej *Corylus avellana*.

Skład gatunkowy runa w łęgach jest silnie zróżnicowany w zależności od położenia geograficznego oraz warunków ekologicznych (podtypów), na ogół bardzo bujny i bogaty florystycznie. Oprócz gatunków właściwych dla lasów łęgowych często występują gatunki siedlisk bagiennych oraz grądowych. W związku z powyższym brak jest charakterystycznych gatunków wskaźnikowych, charakter zbiorowiska cechuje raczej układ florystyczny.

Drzewostany olsów jesionowych w dolinie Zwoleńki buduje olsza czarna *Alnus glutinosa*, w drugiej warstwie

(podszyt) skład uzupełniają: czeremcha zwyczajna *Padus avium*, leszczyna pospolita *Corylus avellana*, bez czarny *Sambucus nigra*, szakłak pospolity *Rhamnus catharticus*, trzmieliny *Euonymus europaeus*, *Euonymus verucosus*, kruszyna *Frangula alnus*, jarzab pospolity *Sorbus aucuparia*. Warstwa runa zbudowana jest przez szereg gatunków tj.: wietlica samicza *Athyrium filix-femina*, rzeżucha gorzka *Cardamine amara*, kosaciec żółty, *Iris pseudacorus*, podagrycznik pospolity *Aegopodium podagraria*, kniec błotna *Caltha palustris* pokrzywę *Urtica dioica* oraz porzeczkę czarną *Ribes nigrum*, bluszcz kurdbanek *Glechoma hederacea*, karbienieć pospolity *Lycopus europaeus*, przytulia błotna *Galium palustre* i inne.

Biorąc powyższe pod uwagę, stopień reprezentatywności oceniono jako dobry – B, zaś stan zachowania siedliska oceniono jako dobry – B. Powierzchnia siedliska nie przekracza 2 % ogólnej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska przyrodniczego w obrębie kraju, w związku z czym względną powierzchnię siedliska oceniono na poziomie C.

Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość – B.

W związku z wykazaniem w 2020 r. mniejszej powierzchni siedliska niezbędna jest ponowna weryfikacja terenowa, która jednoznacznie określi jego powierzchnię. Z tego względu do czasu ponownej weryfikacji pokrycia siedliskiem w obszarze, odstępuje się od zmiany danych SDF.

4056 zatoczek łamliwy *Anisus vorticulus*

Po raz pierwszy obecność zatoczka łamliwego na terenie obszaru Natura 2000 Dolina Zwoleńki stwierdzono w 2011 roku (Marzec 2013) na 12 stanowiskach (36,4% skontrolowanych stanowisk) – łącznie znaleziono wtedy 64 osobniki, jednak nieznana była lokalizacja zajętych stanowisk. Aktualnie (Urbańska M. 2022) wiemy, że populacja zatoczka pod względem osiąganych zagęszczeń względnych nie jest najliczniejsza na stanowiskach (średnio 7,3 osobnika w próbie – od 1 do 13) i oceniono ją na U1 (stan niezadowolający). Występowanie żywych okazów stwierdzono w 16 zbiornikach wodnych. Średnia, względna liczebność zatoczków stwierdzone w próbie (powierzchnia ok. 2,25m²) wyniosło 7,3 osobnika.

Powierzchnia wszystkich zbiorników stanowiących siedlisko gatunku to 3,97 ha. Biorąc pod uwagę biologię gatunku, którego liczebności w kolejnych latach mogą podlegać znaczącym fluktuacją, fakt, że większość znanych i monitorowanych na obszarze Polski populacji cechuje się podobnymi wartościami liczebności (stan niezadowolający otrzymało 54% stanowisk) oraz, że zajęte stanowiska stwierdzono na całym obszarze Doliny Zwoleńki pozwalają na ocenienie populacji na C (2% $\geq p > 0\%$).

Cechy siedliska gatunku zachowane są w stopniu dobrym (ocena II).

Ciepłe i zarośnięte roślinnością torfianki są typowymi dla zatoczka łamliwego siedliskami chociaż obserwuje się procesy powolnego wypłykania torfianek oraz zarastania brzegów (zacieniania) przez podrost drzew, to nadal ilość zbiorników oraz ich funkcjonowanie w połączonym systemie pozwala na nadanie oceny stanu zachowania gatunku na B (stan dobry).

Populacja nie jest izolowana (ocena C), gdyż funkcjonuje w stabilnym, rozległym i silnie podmokłym systemie rzeczny.

Jakość siedliska – głównie jego stabilność, rozległość oraz brak antropopresji z dużą ilością potencjalnie odpowiednich stanowisk, pozwalają wystawić ocenę ogólną dobrą (B).

Dodatkowo podejmowane działania ochrony aktywnej żółwia błotnego są zbieżne z wymaganiami zatoczka łamliwego i sprzyjają jego utrzymaniu.

1188 kumak nizinny *Bombina bombina*

Podczas wykonanej inwentaryzacji gatunku z 2020 roku, w granicach obszaru Natura 2000 Dolina Zwoleńki PLH1400006 rozród kumaków potwierdzono zaledwie na 6 stanowiskach, a jego populację oceniono na poziomie maksymalnie 220 dorosłych osobników. Na podobnym poziomie oszacowano populację w roku 2012. Najwięcej stanowisk potwierdzono w części przyujściowej rzeki Zwoleńki do Wisły. Jest to strefa graniczna z kolejnym obszarem chronionym w ramach sieci Natura 2000 (Przełom Wisły w Małopolsce PLH060045). W tej części może swobodnie dochodzić do wymiany osobników między populacjami bytującymi w obu obszarach. Granica między tymi obszarami jest umowna. Stanowiska położone w środkowej części doliny są zdecydowanie bardziej izolowane a głównym korytarzem przepływu osobników jest dolina rzeki. Sama dolina jest pozbawiona barier, które uniemożliwiałyby migracje płazów takich jak np. szerokie asfaltowe drogi. Brak barier migracyjny oraz niewielka ilość stanowisk świadczy o braku dogodnych siedlisk dla kumaka nizinnego w górnym biegu rzeki.

Parametrowi populacja gatunku nadano ocenę C.

Stan zachowania oceniono jako dobry i nadano mu ocenę B.

Izolację gatunku oceniono na C populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania. Biorąc powyższe pod uwagę, ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość

dobrą – C.

1220 żółw błotny *Emys orbicularis*

Żółw błotny na całym obszarze Natura 2000 Doliny Zwoleńki występuje na całej długości doliny od Baryczy po Borowiec. Populacja nad Zwoleńką szacowana jest na ok. 150- 200 osobników, co przy założeniu, że żółwie na wielkim obszarze Mazur nie stanowią jednej populacji (w przeciwieństwie do dość zwartej populacji Zwoleńki) stawia populację nad Zwoleńką jako drugą co do wielkości populację tego gatunku w Polsce.

Parametrowi populacja gatunku nadano ocenę B. Stan zachowania oceniono jako dobry i nadano mu ocenę B. Izolację gatunku oceniono na C. Biorąc powyższe pod uwagę, ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość – A.

1042 zalotka większa *Leucorrhinia pectoralis*

W badaniach 2020 r. na obszarze Doliny Zwoleńki stwierdzono obecność 5 samców, bardzo słaba wykazana liczebność osobników zalotki większej, wynika prawdopodobnie ze specyficznych warunków pogodowych panujących w roku badań. Długo utrzymująca się zimna wiosna, po którym przyszło nagle ocieplenie a następnie obfite opady było istotnym zaburzeniem w biologii gatunków. Mimo poprawnych warunków siedliskowych, populacji nie można zaliczyć do licznych. W 2013 r. w ramach prac nad dokumentacją planu zadań ochronnych stwierdzono tylko jedno stanowisko zalotki z liczebnością na FV. Odnalezienie tylko po jednym stanowisku ważek, pomimo tego, że parametry i wskaźniki siedlisk określono na bardzo dobre. Podobne wyniki uzyskano w 2020 r. – bardzo słaba ocena populacji i relatywnie wysoka ocena warunków siedliskowych.

Potencjalne stanowiska zalotki większej wytypowane w trakcie badań terenowych to zbiorniki wodne powstałe w wyniku dawnego wydobywania torfu. Lustro wody jest w około 70 procentach wolne od roślinności. Na powierzchni pojawiają się rośliny: grążel żółta, grzebień biały, rdestnica pływająca, żabiściek pływający, rzęsa drobna, r. trójrowkowa, spirodela wielokorzeniowa, kępy wysokich turzyc, trzciny, pałki wąsko – i szerokolistnej, szczawiu lancetowatego; a w toni wodnej różne gatunki rdestnic, wywłóczniki, rogatek. Strefa brzegowa (bardzo ważna dla zalotki) jest najczęściej wypłycona, a w strefie ekotonowej z lądem spotyka się turzycę, trzinę, pałki, rdesty, mozgę. Zbiorniki sąsiadują z podmokłymi szuwarami, głównie trzcinowymi i móżgowymi, czasami łąkami wilgotnymi z grupy *Calthion* – wyjątkowo koszonymi, a także zadrzewieniami łągowymi. W kraju tego typu biotopy dość często są zasiedlane przez zalotkę.

Parametrowi populacja gatunku nadano ocenę C.

Stan zachowania oceniono jako dobry i nadano mu ocenę B.

Izolację gatunku oceniono na C populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania. Biorąc powyższe pod uwagę, ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość dobrą – C.

1145 piskorz *Misgurnus fossilis*

Na terenie Obszaru Natura 2000 Dolina Zwoleńki piskorz występuje w torfiankach znajdujących się w dolinie rzeki, w okolicach miejscowości Mierzyczka i Zielonka Stara, preferuje zbiorniki o głębokości od 0,3-1,5m, zarośnięte o podłożu organicznym.

Okresowo w tych zbiornikach mogą pojawiać się deficyty tlenu. Siedliska w dolinie Zwoleńki są zachowane w dobrym stopniu umożliwiając egzystencję badanego gatunku.

Parametrowi populacja gatunku nadano ocenę C. Stan zachowania oceniono jako dobry i nadano mu ocenę B.

Izolację gatunku oceniono na C populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

Biorąc powyższe pod uwagę, ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość dobrą – C.

1037 trzepla zielona *Ophiogomphus cecilia*

Populacja gatunku ma charakter osiadły, ale oszacowanie jej liczebności jest niemal niemożliwe. Wszystkie badane w 2020 r. stanowiska, formalnie należy określić jako niezajęte, gdyż nie stwierdzono wyłonek trzepli zielonej ani też nie obserwowano na tych stanowiskach osobników dorosłych imago. Jedyny okaz dorosłego osobnika stwierdzono na leśnej drodze. W 2013 r. w ramach prac nad dokumentacją planu zadań ochronnych stwierdzono tylko jedno stanowisko trzepli z liczebnością na U1. Z racji na warunki fizjograficzne (w tym hydrologiczne) i siedliskowe wyodrębniono w terenie fragmenty rzeki (stanowiska), które najbardziej odpowiadają biotopowi gatunku. Potencjalne stanowiska trzepli stanowią, np.: brzegi rzeki porośnięte

drzewami (olsza, wierzba) oraz krzewami głównie wierzby kępiaste.

Zagęszczenie przerywane, stopień zajęcia ok. 30%. Mała rzeka nizinna, typu meandrującego, w niewielkim stopniu przekształcona, płynąca w krajobrazie płaskim, dolinnym, seminaturalnym i naturalnym, w otoczeniu mozaikowym (zbiorniska łąkowe, zaroślowe, szuwarowe i fragmenty leśne), o reżimie wodnym roztopowodeszczowym, słabo zróżnicowanej morfologicznie linii brzegowej, średnim zróżnicowaniu morfologicznym dna koryta, brzegach łagodnych, z niskimi skarpami, łagodnych, zróżnicowanych głębokościach w strefie przybrzeżnej, od 10 do 60 cm, umiarkowanych prędkościach przepływu w strefie przybrzeżnej rzędu 0,4 m/s, osadach dennych piaszczystych (w przewadze drobnopiaszczystych) z niewielką domieszką organiczną, z ubogą roślinnością zanurzoną oraz obecną lokalnie, w średnich ilościach, roślinnością wynurzoną, siedliska gatunku średnio zachowane, obecne na blisko połowie długości odcinka. Fragmentami lustro rzeki zawężone do 2-3 m przez roślinność nadbrzeżną, głównie mozgę trzcinową, mannę wodną i trzciny. Źródło danych: Parametrowi populacja gatunku nadano ocenę C.

Stan zachowania oceniono jako dobry i nadano mu ocenę B.

Izolację gatunku oceniono na C populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

Biorąc powyższe pod uwagę, ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość dobrą – C.

1016 poczwarówka jajowata *Vertigo moulinsiana*

W 2011 roku (marzec 2013) na terenie obszaru Natura 2000 Dolina Zwoleńki stwierdzono obecność poczwarówki jajowatej na jednym stanowisku. Aktualnie wiemy, że populacja poczwarówki jajowatej pod względem osiąganych zagęszczeń nie jest najliczniejsza na stanowiskach (średnie zagęszczenie poczwarówki jajowatej uzyskane na badanych powierzchniach – 2,9 os./m²) i oceniono ją na U1 (stan niezadowolający), ale biorąc pod uwagę, że zajęte stanowiska stwierdzono na całym obszarze Doliny Zwoleńki pozwalają na ocenienie populacji na C (2% ≥ p > 0%).

Głównym zagrożeniem dla występowania poczwarówki jajowatej jest osuszanie terenów podmokłych. Dolina Zwoleńki nadal jest silnie uwodniona, stąd cechy siedliska gatunku zachowane są w stopniu dobrym (ocena II), zaprzestanie użytkowania gruntów (koszenia) przy utrzymujących się wysokich stanach wód powierzchniowych, sprzyjają występowaniu poczwarówki jajowatej. Choć problemem może być pojawianie się podrostów drzew, których wzrost może trwale zmienić jakość siedliska, to nadal ocenę stanu zachowania gatunku można ocenić na B (stan dobry).

Populacja nie jest izolowana (ocena C), gdyż funkcjonuje w stabilnym, silnie podmokłym systemie rzeczny. Jakość siedliska – głównie jego stabilność oraz jego rozległość pozwalają wystawić ocenę ogólną dobrą (B).

Siedliska i gatunki z oceną D:

*3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiornikami z *Nympheion*, *Potamion*
Obszar Dolina Zwoleńki obfituje w zbiorniki wodne, zajmujące znaczną powierzchnię w obrębie zatorfionej (oprócz fragmentu przy ujściu do Wisły) doliny rzeki. Zbiorniki te mają bardzo zróżnicowaną powierzchnię (od kilku m² do kilku hektarów; zwykle jest to jednak kilkanaście – kilkadziesiąt arów) i jest ich kilkaset. Niemal wszystkie z nich to stawy rybne, zarówno niedawno wykopane, jak i stare, silnie zarastające, powstałe w wyniku trwającej od setek lat eksploatacji torfu na opał, a następnie hodowli ryb w powstałych zbiornikach. Stawy te mają zwykle – w zależności od stopnia zarośnięcia – mniej lub bardziej prostokątny kształt, dostosowany do granic działek ewidencyjnych. Innym typem zbiornika występującym w kilku miejscach w dolinie są dawne stawy młyńskie (powstałe sztucznie), w większości obecnie całkowicie zarośnięte przez roślinność szuwarową. Niektóre zbiorniki na tym terenie powstały niedawno w ramach czynnej ochrony populacji żółwia błotnego prowadzonej przez Mazowiecko-Świętokrzyskie Towarzystwo Ornitologiczne. W obrębie torfowej doliny, takiej jak dolina Zwoleńki, zmiany koryta rzeki są niewielkie i ograniczone do bezpośredniego sąsiedztwa cieków, ponieważ reszta doliny, a zwłaszcza jej części peryferyjne (położone na granicy z gruntami mineralnymi), zajęta jest przez torfowiska soligeniczne, których złoże wypełnia dolinę i ma charakter nachylony od mineralnego skraju po koryto rzeki, osiągając najmniejszą miąższość w jej sąsiedztwie.

Starorzeczka w dolinie Zwoleńki były bardzo nieliczne, niewielkie i niemal w całości uległy znaczącym przekształceniom albo w stawy młyńskie, albo w związku ze zmianami hydrologicznymi.

W trakcie badań wykonanych w 2020 r. w obszarze stwierdzono jedynie 5 obiektów, zajmujących łącznie 0,1495 ha, spełniających kryteria siedliska 3150. Porównując dane z wcześniejszą inwentaryzacją we wszystkich przypadkach nastąpił znaczący, lub wielokrotny spadek ich powierzchni. Związane jest to z wypłycaniem i wysychaniem zbiorników na skutek niewłaściwego uwodnienia. W efekcie roślinność wodna

(zanurzona i o liściach pływających) jest wykształcona fragmentarycznie.

Uwzględniając znacząco odbiegający stan uwodnienia w okresie prowadzenia badań przy utrzymywaniu się tendencji stałego obniżania się poziomu wód i wysychania tych zbiorników perspektywy ich zachowania w obszarze są bardzo wątpliwe.

Ten typ siedliska przyrodniczego występuje na opisywanym obszarze w formie nieistotnej dla jego ochrony, gdyż powierzchnia w obszarze jest dalece nieznacząca, a sposób wykształcenia odbiega znacznie od wzorca syntaksonomicznego – ocena reprezentatywności D.

*2330 Wydmę śródlądowe z murawami napiaskowymi

Przeprowadzona inwentaryzacja w latach 2019 - 2020 wykazała piaszczyste obrywy erozyjne nad Zwoleńką, które stwierdzono w lewobrzeżnej części doliny - nie reprezentują siedliska 2330. Są to zanikające na skutek ekspansji sosny polanki przy piaszczystych drogach, rozjeżdżane i utrzymujące się prawdopodobnie wyłącznie dzięki działalności osób uprawiających off-road. Mają powierzchnię zaledwie maksymalnie kilkanaście-dwadzieścia metrów kwadratowych, są niemal pozbawione roślinności i nie stanowią wydm. Są one skrajnie ubogie w gatunki, a najobficiej rośnie tam szczotliha siwa *Corynephorus canescens* – jednak sama jej obecność nie świadczy o obecności siedliska 2330. Siedlisko nie występuje więc na terenie Obszaru i powinno przestać stanowić przedmiot ochrony. Siedlisko błędnie zostało zakwalifikowane podczas prac Wojewódzkiego Zespołu Specjalistycznego w 2008 r. Mając powyższe na uwadze należy uznać, że siedlisko przyrodnicze 7230 nie występuje na terenie obszaru Natura 2000 Puszcza Kozienicka PLH140035. Z tego względu podjęte zostaną działania zmierzające do zmiany danych SDF poprzez wykreślenie informacji o występowaniu siedliska w tabeli pkt. 3.1. Jednocześnie wskazuje się, że do czasu akceptacji wprowadzenia zmian przez Komisję Europejską, obowiązują dotychczasowe zapisy punktu 3.1 SDF.

*6120 Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (*Koelerion glaucae*)

Przeprowadzona inwentaryzacja w latach 2019 - 2020 nie potwierdziła występowania tego siedliska w obszarze. Wytypowane powierzchnie okazały się płatami muraw szczotlichowych w większości reprezentujących zespół *Spergulo morisonii-Corynephorum*. Dominują w nim szczotliha siwa *Corynephorus canescens*, jastrzębiec kosmaczek *Hieracium pilosella*, a w warstwie mszystko porostowej - *Ceratodon purpureus* i chrobotki. Tylko w jednym zdjęciu stwierdzono gatunek charakterystyczny związku *Koelerion glaucae* – traganka piaskowego *Astragalus arenarius*. Tym samym przynależność tych płatów do siedliska 6120, jak i w ogóle obecność siedliska 6120 w obszarze Dolina Zwoleńki, jest wykluczona. Siedlisko nie występuje więc na terenie obszaru i powinno przestać stanowić przedmiot ochrony. Siedlisko błędnie zostało zakwalifikowane podczas prac Wojewódzkiego Zespołu Specjalistycznego w 2008 r. Mając powyższe na uwadze należy uznać, że siedlisko przyrodnicze 7230 nie występuje na terenie obszaru Natura 2000 Puszcza Kozienicka PLH140035. Z tego względu podjęte zostaną działania zmierzające do zmiany danych SDF poprzez wykreślenie informacji o występowaniu siedliska w tabeli pkt. 3.1. Jednocześnie wskazuje się, że do czasu akceptacji wprowadzenia zmian przez Komisję Europejską, obowiązują dotychczasowe zapisy punktu 3.1 SDF.

1014 poczwarówka zwężona *Vertigo angustior*

Występuje nielicznie, ale stosunkowo równomiernie na całym obszarze. Zasiedla nawet niewielkie płaty wilgotnych łąk. Obecnie częstość występowania tych siedlisk jest prawdopodobnie dostatecznie duża, aby zapewnić gatunkowi utrzymanie się na tym terenie. Jednak w przyszłości zagrożeniem może być zanik łąk o odpowiedniej wilgotności. Na niektórych stanowiskach poczwarówki, obserwowano pierwsze etapy sukcesji – wkraczanie pionierskich gatunków drzew. Przy braku działań zapobiegawczych za kilka lat pas łąk przekształci się w las, środowisko unikane przez poczwarówkę zwężoną, a tym samym stanowiska gatunku prawdopodobnie ulegną zniszczeniu. Poczwarówkę zwężoną stwierdzono na 13 stanowiskach (48,1% skontrolowanych stanowisk). Średnie zagęszczenie gatunku wyniosło 41,5 osobników/m² (4–208 os./m²). Maksymalne zagęszczenie stwierdzono w szerokim pasie łąk ciągnących się wzdłuż Doliny Zwoleńki. Jest ono kilkakrotnie mniejsze od zagęszczeń notowanych w szczególnie sprzyjających środowiskach. Nie stwierdzono występowania poczwarówki zwężonej w największym kompleksie podmokłych terenów otwartych w dolinie Wisły, co może się wiązać z nietolerancją na podtopienia, gdyż łąki te były całkowicie zalane przez kilka tygodni podczas powodzi w 2010 roku. Ocena populacji na poziomie D – populacja nieistotna.

1032 skójka gruboskorupowa *Unio crassus*

Na terenie obszaru Natura 2000 Dolina Zwoleńki skójka gruboskorupowa *Unio crassus* nie występuje. Ze

względu na charakter rzeki Zwoleńki wydaje się mało prawdopodobne, żeby była ona zasiedlona przez skójkę gruboskorupową w przeszłości. Stwierdzenie gatunku na tym obszarze (i zamieszczenie informacji w SDF) było prawdopodobnie związane z pomyłką przy oznaczaniu małża. O takiej możliwości świadczy fakt, że stwierdzono w Zwoleńce obecność bardzo podobnej skójki zaostrej, która chętnie zasiedla wody stojące i wolno płynące. Również w ramach badań malakologicznych w rezerwacie Borowiec stwierdzono jedynie puste muszle *U. tumidus*.

1337 bóbr *Castor fiber*

Bóbr zasiedla równomiernie cały obszar Natura 2000 Dolina Zwoleńki. Ocena populacji na poziomie D – populacja nieistotna.

6177 modraszek telejus *Phengaris (Maculinea) teleius*

W Dolinie Zwoleńki występowanie tego gatunku potwierdzono na 3 stanowiskach tego gatunku. Ocena populacji na poziomie D – populacja nieistotna.

1060 czerwonończyk nieparek *Lycaena dispar*

Na terenie obszaru występowanie tego gatunku potwierdzono na 8 stanowiskach tego gatunku. Ocena populacji na poziomie D – populacja nieistotna.

*siedliska oczekujące na wykreślenie z katalogu przedmiotów ochrony obszaru

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	K01.04		i
H	K02.01		i
M	A08		i
M	A01		i
L	H04		i
M	B02.04		i
M	E03.01		i
M	H01.09		b
L	D01		i
L	E03.04		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	A01		i
M	A03		i
L	A04		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie

kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,
 O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.
 i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Chołuj P. 2013 Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLH140006 Dolina Zwoleńki w województwie mazowieckim RDOŚ Warszawa, Biuro Ekspertyz Przyrodniczo-Leśnych, ul. Narbutta 55/57 I.29, 02-529 Warszawa2. Dąbrowski J.S., Krzywicki M. 1982. Ginące i zagrożone gatunki motyli (Lepidoptera) w faunie Polski. Cz. I. Studia Naturae, ser. B. 31: 3-171.3. GDLP 2007 Inwentaryzacja przyrodnicza. Baza danych INVENT 4. Gutowska E., Jarzombkowski F., Kotowska K. 2018. DOKUMENTACJA PRZYRODNICZA, DOKUMENTACJA ZARZĄDZANIA SIEDLISKIEM 7230 W GRANICACH OBSZARU NATURA 2000 DOLINA ZWOLEŃKI PLH1400006 obejmująca obiekty: „Mierziączka” i „Stara Siekierka”. Wyd. Klubu Przyrodników, Świebodzin.5. Gutowski J. M., Miłkowski M. 2020. BUPRESTIDAE (COLEOPTERA) OBSZARU NATURA 2000 „DOLINA ZWOLEŃKI” (PLH140006). Przegląd Przyrodniczy XXXI, 2 (2020): 118-139.6. Gutowski J. M., Miłkowski M. 2021. CERAMBYCIDAE (COLEOPTERA) OBSZARU NATURA 2000 „DOLINA ZWOLEŃKI” (PLH140006). Przegląd Przyrodniczy XXXII, 1 (2021): 91-113.7. Hłopaś W., Kutera D., Figarski T., Szczygilewski M., Wierzbicki Z., Pyśniak B., Kurys C. 2021. Ocena stanu zachowania i monitoring wybranych przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000 Pakosław PLH140015 i Dolina Zwolenki PLH140006. Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej, Raszyn8. Jadczyżyn J., Irgas J., Nowocień E., Podolski B., Wawer R. 2011. Charakterystyka gleb zlewni rzeki Zwoleńki. Przegląd Naukowy – Inżynieria i Kształtowanie Środowiska nr 52, 2011: 119–129.9. Kiczyńska A., Pawlikowski P., Kucharzyk J., Szczepaniuk A., Topolska K., Kozub Ł., Bujak Ł. 2020. Ekspertyza fitosocjologiczna obejmująca inwentaryzację następujących przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Zwoleńka PLH140006: 2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi, 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nymphaea Potamion, 6120 Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe Koelerion glaucae. Narodowa Fundacja Ochrony Środowiska, Warszawa 10. Marzec M. 2013, Rzadkie i chronione mięczaki obszaru Natura 2000 Dolina Zwoleńki. Chrońmy Przyr. Ojcz. 69 (4): 330–336, 2013.11. Osojca G., Chołuj P. 2008. Awifauna lęgowa doliny Zwoleńki, Kulon 13 (2008): 51-57.12. Panek P., Pawlikowski P. 2014. Szata roślinna. [w:] P. Chołuj (red.). Zwoleńka. Ostatnia dzika rzeka południowego Mazowsza. Mazowiecko-Świętokrzyskie Towarzystwo Ornitologiczne, Bogucki Wydawnictwo Naukowe, Pionki: 38-54.13. Pokryszko B.M. 2003. Vertigo of continental Europe – autecology, threats and conservation status. Heldia 5: 13–26.14. Przemyski A., Werstak K., Staśkowiak A., Fijewski Z., Przemyski P., Wojdan D. 2020. Ekspertyza entomologiczna obejmująca inwentaryzację następujących przedmiotów ochrony w obszarach Natura 2000 Dolina Czarnej PLH260015: 1042 zalotka większa Leucorrhinia pectoralis, 6177 modraszek telejus Phengaris teleius, 1060 czerwonończyk nieparek Lycaena dispar, 1065 przeplatka aurinia Euphydryas aurinia i Dolina Zwoleńki PLH140006: 1037 trzepla zielona Ophiogomphus cecilia, 1042 zalotka większa Leucorrhinia pectoralis. Usługi Ekologiczne, Kielce15. Urbańska M. 2022. Ekspertyza malakologiczna obejmująca inwentaryzację gatunku 1016 Poczwarówka jajowata (Vertigo moulinsiana) i 4056 Zatokczek łamiwy (Anisus vorticulus) w obszarze Natura 2000 Dolina Zwoleńki PLH140006.16. Zegarek M., Szafranski A., Satory A. 2020. Ekspertyza herpetologiczna obejmująca inwentaryzację gatunku 1188 Kumak nizinny (Bombina orientalis) w obszarach Natura 2000 Dolina Czarnej PLH260015 i Dolina Zwoleńki

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	99.7	PL02	2.47		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Borowiec	+	2.47
PL04	Solec nad Wisłą	*	0.0
PL04	Dolina rzeki Zwolenki	*	99.7

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Warszawie
Adres:	Polska Henryka Sienkiewicza 3 00-015 Warszawa
Adres e-mail:	sekretariat@warszawa.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Nr 28 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Zwoleńki PLH140006 (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2014 r., poz. 76) Link: https://edziennik.mazowieckie.pl/legalact/2014/76/
		Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 29 października 2014 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Zwoleńki PLH140006 (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2014 r., poz. 9972) Link: https://edziennik.mazowieckie.pl/legalact/2014/9972/
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH140006

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒

Tak

☐

Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)